

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Epistolai tu hagiū Isidōru tu Pēlusiōtu

Isidorus <Pelusiota>

Parisiis, 1585

Isidoro Diacono. 22.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-71898](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-71898)

munita fuerit, hostes facile superabit: si autem in peccatum proruperit, hinc quidem turpulentorum affectuum igne conflagrabit, illic autem iudicij flamma cruciabitur.

Asclepio Sophista. 23.

Cum Xerxes, o Sophista (nam à tuis historiis tecum agam) inuito ratibus Helle-sponto Atheniensium anitros seruitutis iugo premere minime potuerit, verum quamuis nihil non tentaret, atque etiam impositam elementis legem innouaret, eos tamen ab animi proposito haudquam dimoueret, tu tamen solo consilio perfecturum existimasti, ut animum nostrum dimoueas, atque ad blandiendum & adulandum inlectas. An non autem hoc absurdum est? Quocirca eiusmodi quadam consilia nobis dare desine. Sin minus, ex amicorum choro te fecernemus.

Martyrio Lectori. 24.

Acris atque ad omnia audax pecuniarum amor, nec fatietatem ullam sentiens, animam eam, quam ceperit, in extremum malorum precipitem agit. Quocirca maxime in primordiis eum abigamus. Nam si semel vicerit, nulla postea ratione vinci poterit.

Syriani. 25.

Generosus ille Paulus, praestantissimus inquam ille dux, qui regis electioni minime dedecori fuit, atque ut nihil omnino aliud quam Ecclesiae utilitatem ob oculos propositam habens, priuata commoda negligebat, & aliorum errata corrigebat, omnia ad Ecclesiae aedificationem fieri oportere clamabat. Nos contra, ut qui gloriam nostram spectemus, id quod nostris rebus conducere videtur, Ecclesiae utilitati anteponimus. Atqui Ecclesiae gloria omnino ad nos quoque redundat, nostra autem non omnino ad commune commodum transit. Nam si, ut nos ipsos commendare videamur, proximorum aedificationem nihili pendamus, an non iactura lucrum superabit.

ὅπως τῆς πολέμιας καταγασθῆται, ἔ-
ται δ' ἀμάρτη, σιταῦθα μὲν τῶ πύ-
ει τῆς παθῶν ἀλάσεται. Οὐκ εἶσε δὲ
τῶ τῆς χρίστος πτωρηθῆσεται.

Ἀσκληπιῶ σοφιστῶ. κγ.

Εἰ ξέρῃς, ὦ σοφιστῶ, σὺ ποῦ γὰρ τῆς
σῶν σοι ἀγαλέξομαι, τὸν ἐλλήσωντον
ζεύξας, τὸ τῆς Ἀθηνῶν φρόνημα
οὐκ ἠδυνήθη ζεύξαι τῶ τῆς δουλείας
ζυγῶ. ἀλλὰ πάντα μὲν ἐκίνει, καὶ τὸν
παγάντα τοῖς φριχέοις ἐκροτομῆθε-
μόν, ἐκίνεοι δὲ τῆς δεδογμένων ἔμε-
τεκίνοι. σὺ σὺ σὺ συμβεβλήεις ψιλῆς ἐνό-
μιζας ἠμῶν μετακινῆναι τὸ φρόνημα, ἐ-
εἰς ἡρώεαι τρέσων. καὶ πῶς οὐκ ἄτο-
πον πέπασσο τὸν μὲν τοιαῦτα πῶς ἡμῶν
παραγῶν· εἰ δὲ μὴ τῶ χρεῖ τῆς φίλων
σε σποκρινῶ μὲν.

Μαρτυρίᾳ ἀναγνώστῃ. κδ.

Ὁ δεινὸς καὶ πάντολμος τῆς φιλοῦ
ρηματίας ἔρωτος, κόρον οὐκ εἶδῆς, ὅτι
τὸ ἔχατον τῆς κακῶν πλὴν ἀλῆσαι
ψυχῶν ἐλαίει. ἔκοιτο μάλιστα ἐν
προσομίῳ αὐτῶν ἀπελάσσω μὲν, κρα-
τήσας γὰρ, ἀχέρωτος ἔσται.

Συρίωνι. κε.

Ὁ γενναῖος Παῦλος, ὁ αἰετος τρα-
τηρὸς, ὁ τῆ βασιλείας πλὴν χειροτονίας
μὴ ἀπμάζαι, ὁ τὰ κατ' ἑαυτὸν παι-
δαν, ἵνα τὰ τῆς ἄλλων ἐπανορθώσῃαι,
ἄτε μηδὲν πλέον ὄρων τῆ τῆς ἐκκλη-
σίας συμφέροντος, ἐπέβουα ζεῦξαι πά-
τα πρὸς οἰκοδομίῳ γίνεσθαι τῆς ἐκ-
κλησίας. ἡμεῖς δὲ τὸ φαινόμενον ἡμῶν
συμφέρον. πρὸς δὲ ξαν γὰρ ἑαυτῆς
ὄρων μὲν, τῆ τῆς ἐκκλησίας προσπι-
μῶν. καὶ τοῖ τῆς ἐκκλησίας κρείτος,
πάντως καὶ εἰς ἡμᾶς ἀνατρέχων. ἡ δὲ
ἡμῶν δόξα, ἔ πάντως εἰς τὸ κοινὸν
ἀγαθῶν. εἰ γὰρ ἴν' ἑαυτῆς δόξω μὲν
συνιστῶν τῆς πέλας ὀλιγοροῦ μὲν
οἰκοδομῆς, πῶς ἔ μείζων ἔσται τῆ κέρ-
δος ἢ ζημία.

Κασίφ